

TLAČOVÁ SPRÁVA NÁRODNÉHO DIVADLA KOŠICE

Posledná opona pre Marilenu Halászovú

V polovici leta prišla z Prahy do Košíc smutná správa o úmrtí pani Marileny Halászovej, choreografky, tanečnej pedagogičky a jednej z najvýraznejších osobností slovensko- českého tanečného umenia. Navždy nás opustila v stredu 31. júla. V sobotu 21. septembra o 11:00, v deň jej nedožitého 89. narodenín, sa s ňou rozlúčime na javisku jej milovaného divadla v Historickej budove Národného divadla Košice.

Marilena Halászová sa nezmazateľne zapísala do histórie košického divadla a predovšetkým baletu, ale aj do histórie tanečného školstva v Košiciach. Po tanečných rokoch v rodnom Rumunsku vyštudovala choreografiu a pedagogiku na prestížnej umeleckej škole GITIS v Moskve (1954 - 1958) a v roku 1961 ako čerstvá absolventka prišla na Slovensko. Začala pôsobiť ako choreografka a tanečná pedagogička v bratislavskom SND. V roku 1969 spolu so svojim manželom a stálym umeleckým partnerom Andrejom Halászom, nastúpila do vtedajšieho Štátneho divadla Košice. Tam počas nasledujúcich 12 -tich rokov v pozícii umeleckej šéfy baletu a choreografky, výrazným spôsobom obohatila repertoár košického baletu. Jej príspevok k rozvoju tanečného školstva nielen v Košiciach, je nenahraditeľný. Stála spolu s manželom pri založení tanečného oddelenia na štátnom Konzervatóriu v Košiciach roku 1974.

Po Košiciach jej kroky smerovali na Music and Ballet School v exotickom Bagdade (1981 - 1984). Po návrate z Bagdadu sa usadila v Prahe, kde pôsobila v Pražskom komornom baletе Pavla Šmoka (1984 -1991). Spolupracovala s viacerými baletnými súbormi v Čechách, vychovala (spolu so svojim manželom) medzinárodne uznávaných tanečných umelcov v slovensko-českom interpretačnom kontexte druhej polovice 20. storočia. Odborná asistentka, od roku 1992 docentka na Tanečnej katedre HAMU v Prahe (1988 - 1992) a vedúca Katedry tanečnej tvorby VŠMU v Bratislave (1965 - 1969) .

Žila v Prahe. Košice sa stali jej osudom. Bola dlhoročnou garantkou tanečného oddelenia na Súkromnom konzervatóriu na Zádielskej ulici, kde formovala súčasnú generáciu tanečníkov a tanečníc. Často sa vracala do Národného divadla Košice. Jej choreografické, režisérke či tanečno-pedagogické postrehy boli vždy inšpiratívne, profesionálne nadčasové. Nechýbala ani na nových baletných premiérach.

Odišla prvá dáma slovensko-českého baletného umenia. Veríme, že jej „posledná opona“ symbolicky naplní hľadisko Historickej budovy Národného divadla Košice umelcami, priateľmi, kolegami, študentmi...proste všetkými ľuďmi, ktorých počas svojho života profesijne inšpirovala.